

Krigsministeriet allerede dengang nærede stærk Tvivl om, hvorvidt det vilde lykkes at skaffe det nødvendige Antal af tjenestegjørende Befalingsmænd af den værnepligtige Klasse tilveie, men at det dog ansaa det for ønskeligt, at der blev gjort et Forsøg, forat man kunde komme til et Resultat med Hensyn til Virkningen af Udsigten til Orlovspenge og de tilfikkrede Embeder og Bestillinger. Resultatet — der vil blive kortelig angivet nedenfor — har vist, at den Tvivl, man nærede, ikke var ubegrundet.

Især for Korporalernes Vedkommende er Forholdet med Hensyn til den frivillige Tjenestegjoren klar for klar blevet ugunstigere. Medens deres Antal ved Fodfolket skulde være 378 aarlig, har det gennemsnitlig kun været 272, og det er i 4 klar aftaget fra 354 til 234; ved Rytteriet har der i Stedet for 60 i Gjennemsnit kun været 41 tilstede, og Tallet er aftaget fra 48 til 31; ved de øvrige Baaben og Korps har det ligesaa lidt været muligt at faa det fastsatte Antal. Undersøges dette Forhold noget nætere, viser det sig endnu ugunstigere, idet et ikke ubetydeligt Antal af disse tjenestegjørende Korporaler kun er Menige eller Underkorporaler, der ere blevne forfremmede til Korporaler uden at have gennemgaaet Korporalskolen; ved Feltartilleriet har Forholdet endog været saa uheldigt, at der ialt kun har været 2 fra Korporalskolen udgaaede Korporaler, som ere forblevne til 1 Aars Tjeneste, naar de fra regnes, der blot ere blevne Korporaler for derigjennem at blive faste Underofficerer eller Sekondlieutenanter.

For Sekondlieutenanternes Vedkommende har Forholdet vel ikke været fuldt saa ugunstigt, men Antallet har dog ofte været ikke lidt under det, som Hærløven forudsætter. Ved at undersøge, hvormange Sekondlieutenanter der have været til Tjeneste ved Slutningen af Aarene mellem 1867 og 1871, faar man for Fodfolket, Rytteriet, Artilleriet og Ingenieurkorpsen i Gjennemsnit aarlig henholdsvis 97, 7, 19 og 4, medens der skulde være henholdsvis 105, 15, 20 og 5. Der har altsaa ikke været saa mange ledige Numre her som i de tjenestegjørende Korporalers Tal,

undtagen ved Rytteriet, hvor det halve Antal har manglet.

Det vil være indlysende, at der for Freds-tjenesten opstaar store Banffeligheder, naar det Antal af tjenestegjørende Befalingsmænd, som Hærløven fastsætter, og som i den er bragt ned til et Minimum, i Virkeligheden aldrig er fuldtallig tilstede; naar der som nu ved Fodfolket er henved 150 Underofficerspladser ubesatte uden Udsigt til at faa dem udfyldte paa den Maade, som Hærløven foreskriver, og naar samtidig Rekrutternes Antal netop ved dette Baaben er i en stærk Stigning klar for klar, saa ligger det nær at tvivle paa, at Tjenesten kan blive tilfredsstillende udført uden fuldstændig at opslide de tilstedeværende Befalingsmænd. For at raade Bod paa denne betænkelige Tilstand er det nødvendigt at søge Erstatning for de manglende tjenestegjørende værnepligtige Befalingsmænd ved en Forøgelse af de faste Officerers og Underofficerers Antal; denne Forøgelse maa imidlertid udstrækkes ikke alene til Linie men ogsaa til Reserverafdelingerne, thi det var en bestemt Forudsætning ved Fastsættelsen af disse Afdelingers Nummer (jfr. Motiverne til Udkast til Lov angaaende den danske Hærs Organisation, Tillæg A. til Rigsdagstidende, Ordentl. Saml. 1866—67, Sp. 1720), at der blandt de værnepligtige Befalingsmænd skulde findes et større Antal, som ved længere Tids forudgaaende Tjeneste havde erhvervet sig fyldigere Uddannelse. I Lovforslagets Afsnit om Hærens Nummer (§§ 20—55) ville dertil figtende Forslag findes fremsatte.

Der er imidlertid endnu et andet Forhold, der maa undersøges, naar man vil komme til en Erkendelse om, hvorvidt de Forudsætninger, der laa til Grund for Hærløvens Bestemmelser om de værnepligtige Befalingsmænd, i Praxis have vist sig rigtige. Det kommer nemlig ikke alene an paa, at alle Numre for tjenestegjørende værnepligtige Befalingsmænd ere besatte i Fredstid, men det er tillige ubetinget nødvendigt, at der aarlig uddannes det i Hærløven forudsatte Antal værnepligtige Befalingsmænd, for at der altid kan være saamange hjemsendte Sekondlieutenanter og Korporaler i Reserve, som behøves, naar Hæ-